

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 325/2012

z dnia 12 kwietnia 2012 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz kwasu szczawiowego pochodzącego z Indii i Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską („Komisja”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. ŚRODKI TYMCZASOWE

- (1) Rozporządzeniem (UE) nr 1043/2011⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz kwasu szczawiowego pochodzącego z Indii i Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”). Tymczasowe cła antydumpingowe wynosiły od 14,6 % do 52,2 %.
- (2) Postępowanie wszczęto w wyniku skargi złożonej w dniu 13 grudnia 2010 r. przez Europejską Radę ds. Przemysłu Chemicznego (CEFIC) w imieniu Oxaquim S.A. („skarżący”), reprezentującego znaczącą część, w tym przypadku ponad 25 %, łącznej unijnej produkcji kwasu szczawowego.
- (3) Jak wskazano w motywie 9 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

1.2. DALSZE POSTĘPOWANIE

- (4) Po ujawnieniu zasadniczych faktów i ustaleń, na podstawie których podjęto decyzję o wprowadzeniu tymczasowych środków antydumpingowych („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), kilka zainteresowanych stron przedstawiło oświadczenia pisemne, przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wzięcie udziału w przesłuchaniu. W szczególności jeden producent eksportujący z Indii wystąpił z wnioskiem o przesłuchanie w obecności urzędnika Dyrekcji Generalnej ds. Handlu pełniącego rolę rzecznika praw stron i przesłuchanie takie mu umożliwiono.
- (5) Komisja kontynuowała poszukiwanie informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń.
- (6) W motywie 150 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych przedsiębiorstwa chińskie, które jeszcze się nie zgłosiły, ale uważają, że należy ustalić dla nich indywidualną stawkę cła, wezwano do zgłoszenia się w terminie 10 dni od publikacji. Żadne przedsiębiorstwo chińskie tego nie zrobiło.
- (7) Następnie wszystkie strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz kwasu szczawowego pochodzącego z Indii i ChRL i ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi na temat tego ujawnienia ostatecznych ustaleń.
- (8) Rozpatrzono, a w stosownych wypadkach uwzględniono, ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony.

1.3. STRONY ZAINTERESOWANE POSTĘPOWANIEM

- (9) Wobec braku uwag odnoszących się do stron zainteresowanych postępowaniem potwierdza się niniejszym motywy 3–8 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 1.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (10) Produktem objętym postępowaniem jest produkt opisany w motywach 10 i 11 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, tj. kwas szczawiowy w postaci dihydratu (numer CUS 0028635-1 i numer CAS 6153-56-6) lub w postaci bezwodnej (numer CUS 0021238-4 i numer CAS 144-62-7), w roztworze wodnym lub nie, obecnie objęty kodem CN ex 2917 11 00 i pochodzący z Indii i ChRL.
- (11) Istnieją dwa rodzaje kwasu szczawiowego: nierafinowany kwas szczawiowy i rafinowany kwas szczawiowy. Rafinowany kwas szczawiowy, produkowany w ChRL, lecz nieprodukowany w Indiach, wytwarzany jest w procesie oczyszczania nierafinowanego kwasu szczawiowego; celem tego procesu jest usunięcie żelaza, chlorków, śladowych ilości metali i innych zanieczyszczeń.
- (12) Kwas szczawiowy wykorzystywany jest w szeregu zastosowań, na przykład jako czynnik redukujący i środek wybielający, w syntezie farmaceutycznej oraz do produkcji chemikaliów.

2.2. PRODUKT PODOBNY

- (13) W ramach dochodzenia ustalono, że kwas szczawiowy produkowany i sprzedawany na terenie Unii przez przemysł unijny, kwas szczawiowy produkowany i sprzedawany na rynku krajowym w Indiach i ChRL oraz kwas szczawiowy przywożony do Unii z Indii i ChRL mają zasadniczo te same podstawowe cechy fizyczne i chemiczne oraz te same podstawowe zastosowania końcowe.
- (14) Wobec braku uwag dotyczących produktu objętego postępowaniem lub produktu podobnego potwierdza się niniejszym motywy 10–13 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3. DUMPING

3.1. INDIE

3.1.1. UWAGA WSTĘPNA

- (15) W motywie 14 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja stwierdziła, że jeden indyjski producent eksportujący nie może zostać uznany za stronę współpracującą, a zatem ustalenia dotyczące tego przedsiębiorstwa dokonane zostały na podstawie dostępnych faktów, jak określono w art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (16) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń temu przedsiębiorstwu (Star Oxochem Pvt. Ltd) przedstawiło ono dodatkowe wytłumaczenia i wyjaśnienia odnoszące się do informacji wcześniej przez nie przedłożonych w dochodzeniu. Wystąpiło ono również z wnioskiem o przesłuchanie przez Komisję i przez rzecznika praw stron z Dyrekcji Generalnej ds. Handlu. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że ze względu na to, iż przedstawiło ono odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu, i biorąc pod uwagę fakt, że służby Komisji złożyły wizytę na terenie przedsiębiorstwa, jak również w świetle obecnie przekazanych wytłumaczeń i wyjaśnień nie byłoby właściwe dalsze traktowanie go jako producenta eksportującego, który w żaden sposób nie współpracował w dochodzeniu.

- (17) W związku z powyższym, zwłaszcza z uwagi na przekazane dodatkowe wytłumaczenia i wyjaśnienia, służby Komisji uważają, że mogą częściowo wykorzystać pierwotne informacje, a mianowicie dane dotyczące cen eksportowych, ponieważ zostały one uznane za wiarygodne. Z powyższych względów wynika, że tymczasowe ustalenia przedstawione w motywie 14 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają tylko częściowo utrzymane, zaś ustaleń dotyczących tego przedsiębiorstwa dokonuje się częściowo na podstawie dostępnych faktów, a częściowo na podstawie jego własnych cen eksportowych zgodnie z art. 18 ust. 1 i 3 rozporządzenia podstawowego.

3.1.2. WARTOŚĆ NORMALNA

- (18) Nie przedstawiono uwag odnośnie do metodyki obliczania wartości normalnej dla Indii. Potwierdza się zatem ustalenia odnoszące się do współpracującego przedsiębiorstwa, zawarte w motywach 15–18 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (19) W odniesieniu do Star Oxochem i biorąc pod uwagę powyższe ustalenia (motywy 16–17), wartość normalną ustalono w oparciu o dostępne fakty na podstawie art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Wartość normalna dla tego przedsiębiorstwa opierała się zatem na średniej ważonej z reprezentatywnej części sprzedaży krajowej drugiego współpracującego przedsiębiorstwa (Punjab Chemicals).

3.1.3. CENA EKSPORTOWA

- (20) Wobec braku uwag potwierdza się przedstawioną w motywie 19 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych metodę ustalenia ceny eksportowej w odniesieniu do Punjab Chemicals.
- (21) W świetle wniosków przedstawionych powyżej w motywach 16–17 cena eksportowa dla Star Oxochem ustalona jest, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, na podstawie cen faktycznie zapłaconych przez niezależnych klientów lub należnych z ich strony za produkt objęty postępowaniem w ramach wywozu do Unii.

3.1.4. PORÓWNANIE

- (22) Wobec braku uwag odnoszących się do porównania wartości normalnej i cen eksportowych potwierdza się motywy 20 i 21 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, jeśli chodzi o współpracującego producenta Punjab Chemicals.
- (23) W odniesieniu do Star Oxochem dokonano dostosowań zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego w oparciu o zweryfikowane i uwzględnione różnice dotyczące Punjab Chemicals.

3.1.5. MARGINES DUMPINGU

- (24) Jeżeli chodzi o współpracującego producenta, nie zgłoszono uwag co do tymczasowych ustaleń Komisji. Potwierdza się zatem margines dumpingu określony w motywach 22 i 23 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (25) W odniesieniu do Star Oxochem i mając na uwadze powyższe okoliczności, margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, wynosi 31,5 %.

- (26) Ze względu na niski poziom współpracy ze strony Indii (poniżej 80 %) uznano tymczasowo, że najważniejszą metodą ustalenia ogólnokrajowego marginesu dumpingu jest przyjęcie za podstawę transakcji o najwyższym poziomie dumpingu przeprowadzonej przez współpracującą stronę. Transakcja ta nie jest wyjątkowa ani pod względem ilości, ani ceny, dlatego uznaje się ją za reprezentatywną próbę dającą sensowny i proporcjonalny wynik w stosunku do marginesu dumpingu ustalonego dla współpracującego producenta.
- (27) Z uwagi na powyższe okoliczności potwierdza się ustalenia zawarte w motywach 24 i 25 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (28) Na tej podstawie ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące w odniesieniu do Indii:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Punjab Chemicals and Crop Protection Limited	22,8 %
Star Oxochem Pvt. Ltd	31,5 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	43,6 %

3.2. CHIŃSKA REPUBLIKA LUDOWA

3.2.1. TRAKTOWANIE NA ZASADACH RYNKOWYCH („MET”)/INDYWIDUALNE TRAKTOWANIE („IT”)

- (29) Jak przedstawiono w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, jedna grupa przedsiębiorstw chińskich złożyła wniosek o MET lub, w razie nieprzyznania MET, o IT, natomiast inna grupa przedsiębiorstw chińskich złożyła jedynie wniosek o IT. Jak podano w motywach 26–32 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, wniosek o MET został odrzucony, natomiast obu grupom przedsiębiorstw przyznano tymczasowo IT.
- (30) Nie przedstawiono uwag odnośnie do tych tymczasowych ustaleń i potwierdza się niniejszym motywy 26–32 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.2.2. PAŃSTWO ANALOGICZNE

- (31) Nie otrzymano uwag na temat tymczasowego wyboru państwa analogicznego. Potwierdza się zatem motywy 33–34 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.2.3. WARTOŚĆ NORMALNA

- (32) W rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych wyjaśniono, że Komisja ustaliła odrębne wartości normalne zarówno dla *nierafinowanego*, jak i *rafinowanego* kwasu szczawiowego. Podczas gdy wartość normalną dla nierafinowanego kwasu szczawiowego określono w oparciu o wartość normalną ustaloną dla Indii, wartość normalną dla rafinowanego kwasu szczawiowego, który nie jest produkowany w Indiach, skonstruowano na podstawie kosztów produkcji indyjskiego nierafinowanego kwasu szczawiowego, dostosowanych poprzez podwyższenie

ich o 12 %, aby uwzględnić dodatkowe koszty produkcji, a także koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk.

- (33) Obaj współpracujący producenci z Chin kwestionowali podwyżkę o 12 % w celu uwzględnienia dodatkowych kosztów produkcji, twierdząc, że te dodatkowe koszty nie zostały nigdy zweryfikowane przez Komisję i wydają się po prostu przybliżonym szacunkiem w oparciu o metodykę, której nie ujawniono im w chwili ujawnienia tymczasowych ustaleń. Jeden z producentów eksportujących twierdził, że oszacował dodatkowe koszty produkcji jedynie na 5 %, chociaż nie poparł tego twierdzenia żadnymi potwierdzającymi dowodami.

- (34) Zwraca się uwagę na fakt, że podwyżkę tę ustalono na podstawie informacji przedstawionych przez samych współpracujących chińskich producentów eksportujących. Po pierwsze, zauważa się, że to samo przedsiębiorstwo, które obecnie utrzymuje, iż dodatkowe koszty produkcji wynoszą jedynie około 5 %, pierwotnie wprost wspominało o dodatkowych kosztach wynoszących 10–15 % w swym formularzu wniosku o MET/IT. Po drugie, podczas wizyt weryfikacyjnych na terenie przedsiębiorstw obaj współpracujący producenci potwierdzili, że dodatkowe koszty produkcji rafinowanego kwasu szczawiowego w porównaniu z nierafinowanym kwasem szczawiowym mieszczą się w przedziale 10–12 %. Po trzecie, ten wynoszący 10–12 % poziom dodatkowych kosztów produkcji znalazł również potwierdzenie w obliczeniach przeprowadzonych przez przemysł unijny. Z uwagi na informacje przedstawione przez współpracujących producentów podwyżkę wynoszącą 12 % uznano za właściwą.

- (35) Zatem wobec braku udokumentowanych informacji lub potwierdzających dowodów uzasadniających mniejszą podwyżkę potwierdza się niniejszym ustalenia zawarte w motywach 35–37 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.2.4. CENA EKSPORTOWA

- (36) Obu producentom eksportującym z ChRL przyznano IT, dlatego ich ceny eksportowe określono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie cen rzeczywiście zapłaconych przez pierwszego niezależnego klienta w Unii lub należnych z jego strony.

- (37) Wobec braku uwag odnoszących się do ceny eksportowej potwierdza się niniejszym motyw 38 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.2.5. PORÓWNANIE

- (38) Jeden ze współpracujących producentów twierdził, że kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych i administracyjnych jego powiązanego przedsiębiorstwa handlowego oraz prowizji nie należy odejmować od ceny eksportowej w drodze dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego. Producent ten stwierdził, że bezpośrednie koszty sprzedaży jego powiązanego przedsiębiorstwa handlowego zostały już odjęte od ceny eksportowej w celu uzyskania ceny *ex-works* dla porównania z wartością normalną ustaloną na tej samej podstawie.

- (39) Producent utrzymywał, że posiada całościowy udział w swym powiązanym przedsiębiorstwie handlowym, które z uwagi na strategię rozdziału zysków z wywozu w obrębie grupy nie pobiera żadnych prowizji. Ponadto według tego producenta pozostałe koszty sprzedaży oraz koszty ogólne i administracyjne stanowiły łączne koszty prowadzenia przedsiębiorstwa i nie były kosztami bezpośrednio związanymi ze sprzedażą, a zatem nie należy ich odejmować od ceny eksportowej.
- (40) Artykuł 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego stanowi, że prowizje należy rozumieć jako obejmujące narzut uzyskiwany przez przedsiębiorstwo handlowe, jeżeli funkcje takiego przedsiębiorstwa handlowego są podobne do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji. Jest zatem nieistotne, czy prowizja została rzeczywiście zapłacona, czy też nie. Znaczenie ma to, czy przedsiębiorstwo handlowe odsprzedało towary z narzutem i czy funkcje przedsiębiorstwa handlowego były podobne do funkcji przedstawiciela.
- (41) Dowody w aktach sprawy, uzyskane przed inspekcją przedsiębiorstwa handlowego i w jej trakcie, wskazują na to, że w OD przedsiębiorstwo handlowe sprzedawało kwas szczawiowy produkowany przez powiązanego producenta klientowi w UE. W tym samym czasie producent również dokonywał wywozu bezpośrednio do tego samego klienta w UE. Powiązane przedsiębiorstwo handlowe wykonywało zatem tę samą pracę co producent, za pośrednictwem innego personelu w innym biurze w innym mieście, ponosząc w ten sposób własne koszty, które są odzwierciedlone w jego cenie eksportowej.
- (42) Z dowodów w aktach sprawy wynika również jasno, że przedsiębiorstwo handlowe kupowało wywożone towary od powiązanego producenta eksportującego i odsprzedało je z narzutem, we własnym imieniu, po przeprowadzeniu na własną rękę negocjacji cenowych z niezależnym klientem końcowym.
- (43) Zgromadzono również dowody dotyczące pełnienia przez przedsiębiorstwo handlowe funkcji przedstawiciela. Dowody te wskazują po pierwsze, że producent sprzedał znaczne ilości produktu objętego postępowaniem bezpośrednio do UE, jak również dokonał wywozu do UE za pośrednictwem swego powiązanego przedsiębiorstwa handlowego. Jedynie około jedna trzecia sprzedaży do UE dokonana została za pośrednictwem tego powiązanego przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo handlowe odsprzedało również kwas szczawiowy pochodzący od innych niepowiązanych producentów. Z dowodów w aktach sprawy wynika, że ponad połowa zakupionego przez przedsiębiorstwo handlowe kwasu szczawiowego pochodziła od niepowiązanych dostawców, a mniej niż połowa – od jego powiązanego producenta.
- (44) Przedsiębiorstwa handlowego nie można zatem było uznać za wewnętrzny dział sprzedaży eksportowej producenta eksportującego pomimo związków łączących je z producentem eksportującym.
- (45) Z przedłożonych i zweryfikowanych dowodów wynika również jasno, że przedsiębiorstwo handlowe płaci za towary dostarczone przez powiązanego producenta eksportującego, dopiero gdy zapłaci mu klient w UE. Ryzyko finansowe ponosi zatem producent, a nie przedsiębiorstwo handlowe.
- (46) W związku z tym uznano, że przedsiębiorstwo handlowe pełni funkcje podobne do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji. Odrzuca się zatem twierdzenie, zgodnie z którym nie należy dokonywać dostosowania ze względu na prowizje na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i).
- (47) Nie można również przyjąć twierdzenia, zgodnie z którym nie należy brać pod uwagę kosztów sprzedaży oraz kosztów ogólnych i administracyjnych, ponieważ nie obejmują one bezpośrednich kosztów sprzedaży. Takie ogólne koszty mają wpływ na strukturę kosztów przedsiębiorstwa i dlatego wpływają na cenę eksportową. Część tych kosztów odjęto zatem od ceny eksportowej, aby umożliwić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową *ex-works*. Powyższe twierdzenie zostaje odrzucone.
- (48) Prowizję ustalono na podstawie marży zysku niepowiązanego importera unijnego, a nie rzeczywistego narzutu przedsiębiorstwa handlowego, który był znacznie wyższy. Taką metodę uznano za właściwszą, ponieważ podstawę rzeczywistego narzutu stanowiłyby wewnętrzne ceny transferowe nieodzwierciedlające rzeczywistych warunków rynkowych.
- (49) Wobec braku innych uwag odnoszących się do porównania wartości normalnej i ceny eksportowej potwierdza się niniejszym motywy 39–44 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.2.6. MARGINESY DUMPINGU

Dla współpracujących producentów eksportujących

- (50) Jedna grupa producentów eksportujących twierdziła, że należy ustalić indywidualne marginesy dumpingu osobno dla nierafinowanego i rafinowanego kwasu szczawiowego. Producenci ci utrzymywali, że pomimo iż marginesy dumpingu ustalono na podstawie porównania, dla poszczególnych typów produktu, średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową produktu objętego postępowaniem, ustalono jeden wspólny margines dumpingu dla obu typów kwasu szczawiowego. Twierdzili oni, że właściwsze byłoby ustalenie marginesu dumpingu dla każdego typu kwasu szczawiowego, ponieważ grupa składa się z dwóch przedsiębiorstw produkujących, z których jedno produkuje rafinowany kwas szczawiowy, a drugie – nierafinowany kwas szczawiowy.
- (51) Nierafinowany kwas szczawiowy można zastąpić rafinowanym kwasem szczawiowym. Oba typy kwasu szczawiowego objęte są tym samym kodem CN, a poszczególnych typów nie da się łatwo odróżnić. Czystość kwasu szczawiowego jest taka sama, różnica tkwi w poziomach innych produktów w pozostającym produkcie „odpadowym”. Ponieważ oba typy mieszczą się w definicji produktu objętego postępowaniem, zgodnie ze zwykłą praktyką ustalono jeden margines dumpingu. Ze względu na znaczną różnicę cenową między oboma typami i trudności związane z ich odróżnieniem indywidualne marginesy dumpingu dla rafinowanego i nierafinowanego kwasu szczawiowego zwiększałyby ryzyko obchodzenia

środków. Odrzuca się wniosek o ustalenie indywidualnych marginesów dumpingu dla rafinowanego i nierafinowanego kwasu szczawiowego i potwierdza się marginesy dumpingu ustalone w motywach 45 i 46 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

- (52) Ta sama grupa producentów eksportujących zakwestionowała ponadto różne marginesy dumpingu ustalone dla dwóch grup producentów eksportujących z ChRL i zażądała wyjaśnienia metodyki obliczeń i klasyfikacji rafinowanego i nierafinowanego kwasu szczawiowego z uwagi na stwierdzoną różnicę marginesów dumpingu między dwiema grupami eksporterów.
- (53) Zastosowano tę samą metodykę odnośnie do obu grup producentów eksportujących z ChRL, a średnia ważona cena eksportowa produktu objętego postępowaniem obejmuje zarówno rafinowany, jak i nierafinowany kwas szczawiowy. Wyjaśnienie różnych marginesów dumpingu opiera się zatem po prostu na odpowiednim udziale wywozu poszczególnych typów, zważywszy, że rafinowany kwas szczawiowy jest zwykle sprzedawany po wyższej cenie niż nierafinowany.
- (54) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, wynoszą:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Shandong Fengyuan Chemicals Stock Co., Ltd i Shandong Fengyuan Uranus Advanced Material Co., Ltd	37,7 %
Yuanping Changyuan Chemicals Co., Ltd	14,6 %

Dla wszystkich pozostałych niewspółpracujących producentów eksportujących

- (55) Wobec braku innych uwag odnoszących się do marginesów dumpingu potwierdza się niniejszym motywami 47–48 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (56) Na tej podstawie ogólnokrajowy poziom dumpingu ustala się ostatecznie na 52,2 % ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem i potwierdza się niniejszym motywem 49 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4. SZKODA

4.1. PRODUKCJA UNIJNA I PRZEMYSŁ UNIJNY

- (57) Pewien producent eksportujący twierdził, że odniesienie do dwóch producentów unijnych stanowiących przemysł unijny w motywach 50 i 51 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych (skarżącego i drugiego niewspółpracującego producenta) nie odzwierciedla właściwie sytuacji w zakresie wskaźników makroekonomicznych. Utrzymywano także, że dane dotyczące niewspółpracującego producenta, jak również dane pochodzące od trzeciego producenta unijnego, który wstrzymał produkcję kwasu szczawiowego, należy pominąć i nie powinno się ich uwzględniać w niektórych makro wskaźnikach (zob. motywami 72, 74 i 78 rozporządzenia w sprawie ceł

tymczasowych). Po pierwsze, potwierdza się niniejszym, że wbrew temu, co zostało stwierdzone w motywach 50 i 51 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w rzeczywistości w okresie badanym było w Unii trzech producentów produktu objętego postępowaniem stanowiących przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, którzy tym samym reprezentują 100 % produkcji unijnej. Po drugie, odrzuca się twierdzenie, że dane dotyczące niewspółpracującego producenta i trzeciego producenta unijnego, który zaprzestał działalności w 2008 r., należy pominąć, ponieważ poprawne jest uwzględnienie do celów analizy szkody wszystkich znanych danych związanych z okresem badanym, aby uzyskać obraz sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego w oparciu o najpełniejsze informacje, zgodnie z zaleceniami zawartymi w art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

- (58) Ten sam producent eksportujący utrzymywał również, że powodów, dla których wspomniany trzeci producent zaprzestał produkcji produktu podobnego, nie zbadano odpowiednio podczas dochodzenia. Sprawa ta była jednak badana podczas dochodzenia i przedsięwzięcie to po prostu powołało się na fakt zaprzestania przez nie produkcji produktu podobnego „z przyczyn wewnętrznych” bez podania żadnych dodatkowych wyjaśnień. Ponadto jeden producent eksportujący zgodził się z tym wyjaśnieniem i twierdził, że decyzja o wstrzymaniu produkcji nie była spowodowana domniemanymi praktykami dumpingowymi ze strony producentów eksportujących w Chinach, zaprzeczając w ten sposób informacjom udostępnionym przez skarżącego w niepoufnej wersji skargi, w której stwierdzono, że „[przedsiębiorstwo] zaprzestało raz na zawsze produkcji, zamykając fabrykę z powodu agresywnego dumpingu ze strony Chin i Indii”. Ten producent eksportujący nie przedstawił jednak żadnych innych informacji odnoszących się do domniemyanych danych dotyczących produkcji związanych ze wspomnianym trzecim producentem unijnym. Kwestia ta nie pomniejsza zatem znaczenia faktu, że dane związane z tym trzecim producentem unijnym mogły zostać użyte w obecnym dochodzeniu.

- (59) Inny producent eksportujący dowodził, że minimalny próg umożliwiający wystąpienie ze skargą przy wszczęciu postępowania nie został odpowiednio ujawniony i w rzeczywistości nie został osiągnięty. Jak wspomniano w motywie 2 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, skarżący reprezentował ponad 25 % łącznej produkcji unijnej kwasu szczawiowego, a żaden producent wyrażający sprzeciw nie zgłosił się przed wszczęciem dochodzenia. Notę informacyjną udostępniono w niepoufnych aktach zawierających streszczenie wyników badania zdolności do wystąpienia ze skargą, przeprowadzonego na etapie wszczęcia postępowania. Ponadto analiza szkody dokonana na podstawie art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego obejmowała znaczącą część przemysłu unijnego.

- (60) Wobec braku innych uwag dotyczących definicji produkcji unijnej i przemysłu unijnego potwierdza się niniejszym motywami 50 i 51 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, z zastrzeżeniem wyjaśnienia powyżej w motywie 57.

4.2. OKREŚLENIE WŁAŚCIWEGO RYNKU UNIJNEGO

- (61) Pewien producent eksportujący twierdził, że przeznaczenia kwasu szczawiowego na użytek własny nie należy uwzględniać przy ustalaniu niektórych wskaźników szkody i w każdym przypadku należy stosować takie samo spójne podejście do wszystkich wskaźników szkody. Podział dokonany między rynkiem sprzedaży wewnętrznej a wolnym rynkiem został jednak wyjaśniony w motywach 52, 53 i 55 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i zgodnie z rozporządzeniem podstawowym, a w analizie położono nacisk przede wszystkim na wolny rynek, mimo że zarówno przeznaczenie na wolny rynek, jak i na użytek własny uwzględniono do celów określenia niektórych wskaźników szkody, jak wskazano w motywie 55. Niektóre wskaźniki szkody rzeczywiście można badać jedynie w związku z wykorzystaniem produktu podobnego na wolnym rynku, ponieważ ze względu na sam charakter sprzedaży wewnętrznej wskaźniki takie mogą ulec zniekształceniu z powodu związku łączącego sprzedawcę i nabywcę. Powyższe twierdzenie zostaje zatem odrzucone.
- (62) Wobec braku innych uwag dotyczących określenia właściwego rynku unijnego potwierdza się niniejszym motywy 52–55 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.3. KONSUMPCJA W UNII

- (63) Wobec braku uwag dotyczących konsumpcji w Unii potwierdza się niniejszym motywy 56–58 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5. PRZYWÓZ Z PAŃSTW, KTÓRYCH DOTYCZY POSTĘPOWANIE

5.1. ŁĄCZNA OCENA SKUTKÓW PRZYWOZU OBJĘTEGO POSTĘPOWANIEM

- (64) Wobec braku uwag dotyczących łącznej oceny skutków przywozu objętego postępowaniem niniejszym potwierdza się motywy 59–62 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.2. WIELKOŚĆ I UDZIAŁ W RYNKU PRZYWOZU PO CENACH DUMPINGOWYCH Z PAŃSTW, KTÓRYCH DOTYCZY POSTĘPOWANIE

- (65) Wobec braku uwag dotyczących wielkości i udziału w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, niniejszym potwierdza się motywy 63 i 64 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.3. CENA PRZYWOŻONYCH TOWARÓW DUMPINGOWYCH I PODCIĘCIE CENOWE

- (66) Jak wspomniano w motywie 144 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, przy obliczaniu marginesu szkody średnie ceny importowe współpracujących producentów eksportujących z ChRL i Indii zostały odpowiednio dostosowane w celu uwzględnienia kosztów przywozu i należności celnych. Pewien producent eksportujący utrzymywał jednak, że przy obliczaniu marginesu szkody Komisja nie uwzględniła w pełni

wynoszącej 6,5 % różnicy odpowiadającej zwykłej stawce cła. Twierdzenie to uznano za uzasadnione i odpowiednio poprawiono obliczenia marginesu szkody w odniesieniu do tego producenta eksportującego, jak również w odniesieniu do pozostałych producentów eksportujących. Nie miało to jednak wpływu na proponowane środki ostateczne wskazane poniżej w motywie 87.

- (67) Wobec braku innych uwag dotyczących ceny przywożonych towarów dumpingowych i podcięcia cenowego niniejszym potwierdza się motywy 65–68 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

6. SYTUACJA GOSPODARCZA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

- (68) Jak wspomniano powyżej w motywie 57, pewien producent eksportujący twierdził, że danych związanych z trzecim producentem unijnym, który zaprzestał produkcji kwasu szczawiowego w 2008 r., nie należało uwzględniać w niektórych makrowskaźnikach (zob. motywy 72, 74 i 78 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych). Rzeczywiście jest jednak w Unii trzech producentów produktu podobnego stanowiących przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, reprezentujących 100 % produkcji unijnej w całym okresie badanym, mimo że jeden producent zaprzestał produkcji kwasu szczawiowego przed OD. Odrzuca się twierdzenie, że dane dotyczące trzeciego producenta unijnego, który zaprzestał działalności w 2008 r., należy pominąć, ponieważ poprawne jest uwzględnienie do celów ustalenia sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego wszystkich danych dotyczących produkcji związanych z okresem badanym.

- (69) Ten sam producent eksportujący utrzymywał, że niezależnie od domniemanego błędu wspomnianego powyżej w motywie 66 nie zgadzają się dane dotyczące liczby zatrudnionych, płac rocznych ogółem i średniego kosztu pracy na pracownika w tabeli 6 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Tenże producent eksportujący nie podał jednak właściwej liczby, stwierdzając, że średnie płace wzrosły o 21 %, bowiem faktyczny wzrost wynosi 19 %.

- (70) Jeśli chodzi o kryzys gospodarczy, w motywach 95–97 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych jasno pokazano, że pomimo spadku konsumpcji nadal zwiększał się udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, co miało negatywny wpływ na różne wskaźniki szkody, takie jak wielkość sprzedaży, zatrudnienie, zdolność produkcyjna i udział w rynku.

- (71) Wobec braku uwag dotyczących motywów 69–94 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych niniejszym potwierdza się te motywy.

7. WNIOSKI DOTYCZĄCE SZKODY

- (72) Pewien producent eksportujący utrzymywał, że wbrew ustaleniom tymczasowym przemysł unijny nie poniósł istotnej szkody. Twierdził on, że ogólnie biorąc, negatywne tendencje dotyczące przemysłu unijnego spowodowane były skutkami kryzysu gospodarczego w 2008 r. i błędnym włączeniem informacji związanych z trzecim

producentem unijnym, który zaprzestał produkcji w 2008 r., co przyczyniło się do zniekształconego przedstawienia sytuacji dotyczącej szkody. Jednak jak wspomniano powyżej, włączenie trzeciego producenta uznano za słuszne, a udział w rynku państw, których dotyczy postępowanie, nadal wzrastał pomimo kryzysu.

- (73) Niniejszym potwierdza się zatem wnioski zawarte w motywach 94–98 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którymi przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

8. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (74) Jeden producent eksportujący stwierdził, że włączenie danych związanych z trzecim producentem unijnym, który zaprzestał produkcji kwasu szczawiowego w 2008 r., zniekształciło wnioski tymczasowe w zakresie analizy związku przyczynowego, która powinna się opierać wyłącznie na danych dotyczących obecnych producentów. Podobnie jak powyżej w przypadku analizy szkody, uznano, że jest odwrotnie – niewłączenie tego trzeciego producenta zniekształciłoby wnioski w odniesieniu do produktu podobnego. Jednak jak wspomniano powyżej w motywie 57, odpowiednie dane dotyczące tego przedsiębiorstwa należy uwzględnić w analizie sytuacji przemysłu unijnego, a zatem odrzucić się przedmiotowe twierdzenie.
- (75) Jeden producent eksportujący utrzymywał, że ponieważ wielkość przywozu po cenach dumpingowych wzrosła w tym samym czasie, w którym sytuacja przemysłu unijnego pod względem rentowności uległa poprawie, przywóz po cenach dumpingowych nie mógł być główną przyczyną szkody. Ta niewielka poprawa w zakresie rentowności nie pomniejsza jednak znaczenia wniosku, zgodnie z którym ogólna rentowność była bardzo niska, niższa niż zwykły zysk wynoszący 8 %. Ponadto pomimo tego, że konsumpcja znacznie wzrosła w 2008 r. i ponownie w OD, w okresie badanym przemysł unijny stracił 9 % udziału w rynku na rzecz przywozu z Chin.
- (76) Inny producent eksportujący utrzymywał, że z dostępnych informacji wynika, iż przemysł unijny osiągnął w OD zysk bardzo zbliżony do zysku docelowego wynoszącego 8 %. Ponieważ informacje dotyczące zysku odnoszą się tylko do jednego producenta unijnego, nie można opublikować dokładnych poziomów zysku. Jednakże jak stwierdzono w motywie 88 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, skarżący wypracował niewielki zysk w OD, po tym jak poniósł straty w 2009 r. Przepuszczenia, zgodnie z którymi wspomniany producent eksportujący wnioskował, że zysk w OD był rzekomo zbliżony do zysku docelowego, były w istocie błędne, ponieważ nie uwzględniono w nich istotnych danych finansowych i produkcyjnych skarżącego, których nie można było ujawnić ze względów poufności. Poziom zysku skarżącego został dokładnie zweryfikowany, również podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu, w wyniku czego zarzuty, że zysk osiągnięty w OD był bardzo zbliżony do zysku docelowego, uznano za błędne.
- (77) Wobec braku innych uwag dotyczących związku przyczynowego niniejszym potwierdza się motywy 99–122 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

9. INTERES UNII

- (78) Dwóch importerów utrzymywało, że przedmiotowe środki mogą doprowadzić do niedoborów kwasu szczawiowego w UE. Przemysł unijny rzekomo nie może zaspokoić unijnego popytu na kwas szczawiowy.
- (79) W dochodzeniu ujawniono, że w OD skarżący miał wolne moce produkcyjne. Ponadto skarżący stwierdził, że obecnie zwiększa produkcję, mimo że – ponieważ produkcja produktu objętego postępowaniem opiera się na reakcjach chemicznych – zwiększenie wykorzystania mocy produkcyjnych wymaga pewnego czasu. W oparciu o dane dotyczące konsumpcji unijnej i całkowitych unijnych mocy produkcyjnych można jednak uznać, że skarżący jest w stanie zaspokoić łączny unijny popyt na nierafinowany kwas szczawiowy, gdy tylko zbliży się do pełnego wykorzystania mocy produkcyjnych. Jeśli chodzi o rafinowany kwas szczawiowy, przypomina się, że większość rafinowanego kwasu szczawiowego wykorzystywana jest do wytwarzania produktów, które następnie są wywożone, zatem użytkownicy mogą działać w systemie uszlachetniania czynnego. Ponadto główny chiński eksporter rafinowanego kwasu szczawiowego to przedsiębiorstwo podlegające najniższemu zaproponowanemu cłu (14,6 %).
- (80) Skarżący utrzymywał również, że światowy rynek (nierafinowanego) kwasu szczawiowego jest zdominowany przez producentów chińskich, którzy ustalają poziom cen tego produktu. Obecnie producenci chińscy są bardziej zaabsorbowani własnym rynkiem krajowym i nie można wykluczyć, że wobec braku środków antydumpingowych i prawdopodobnego zniknięcia jedyne pozostałego unijnego producenta nierafinowanego kwasu szczawiowego użytkownicy w UE mieliby do czynienia z problemami w zakresie bezpieczeństwa dostaw, potencjalnie przejawiającymi się ciągłymi niedoborami i oligopolistycznymi cenami.
- (81) Inny importer/użytkownik, działający w innym niż poprzednio wymieniony segmencie rynku niższego szczebla, twierdził, że istnienie środków tymczasowych miało negatywny wpływ na rentowność jego własnych produktów, dla których kwas szczawiowy jest głównym surowcem, jednak nie przedstawił żadnych dodatkowych szczegółów. Przedsiębiorstwo to zostało zaproszone do wzięcia udziału w przesłuchaniu w celu sprecyzowania tych obaw i przedstawienia dowodów, jednak nie odpowiedziało ono na zaproszenie. Zarzutów tych nie można było zatem zweryfikować.
- (82) Wobec braku innych uwag dotyczących interesu Unii potwierdza się niniejszym motywy 123–139 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

10. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

10.1. POZIOM USUWAJĄCY SZKODĘ

- (83) Jak wspomniano powyżej w motywie 66, pewien producent eksportujący utrzymywał, że przy obliczaniu

marginesu szkody Komisja nie uwzględniła wynoszącej 6,5 % różnicy odpowiadającej zwykłej stawce cła. Twierdzenie to uznano za częściowo słuszne, ponieważ w odniesieniu do pewnego przywozu towarów dostarczonych klientowi w UE po oceniu cło zostało niedoszacowane. Poprawiono zatem odpowiednio marginesy szkody, co nie miało jednak znacznego wpływu na proponowane środki ostateczne (zob. motyw 87 poniżej).

- (84) W świetle wniosków dotyczących Star Oxochem ustalono również margines szkody dla tego producenta eksportującego w oparciu o taką samą metodę obliczeń jak w motywach 142–144 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

Nazwa przedsiębiorstwa/grupy	Margines szkody (%)	Margines dumpingu (%)	Cło tymczasowe (%)	Proponowane cło (%)
Indie				
Punjab Chemicals and Crop Protection Limited (PCCPL)	38,9	22,8	22,8	22,8
Star Oxochem Pvt. Ltd	32,3	31,5	43,6	31,5
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	47,9	43,6	43,6	43,6
ChRL				
Shandong Fengyuan Chemicals Stock Co., Ltd i Shandong Fengyuan Uranus Advanced Material Co., Ltd	53,3	37,7	37,7	37,7
Yuanping Changyuan Chemicals Co., Ltd	18,7	14,6	14,6	14,6
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	63,5	52,2	52,2	52,2

- (88) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw, określone w niniejszym rozporządzeniu, zostały określone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają wyłączne zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z Indii i ChRL i wyprodukowanych przez dane przedsiębiorstwa, tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązаныmi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (89) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji ⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi

- (85) Wobec braku uwag dotyczących poziomu usuwającego szkodę potwierdza się niniejszym motywy 145–148 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

10.2. FORMA I POZIOM CEŁ

- (86) W świetle powyższych wniosków i zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na poziomie ustalonych marginesów dumpingu, ponieważ w przypadku wszystkich producentów eksportujących objętych postępowaniem ustalono, że margines szkody jest wyższy od marginesu dumpingu.
- (87) W związku z powyższym ustalone marginesy dumpingu i szkody są następujące:

informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją oraz sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie następnie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.

- (90) Wszystkie strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz kwasu szczawowego pochodzącego z ChRL i Indii. Oprócz tego stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem ostatecznych ustaleń.
- (91) Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały należycie uwzględnione. Żadna z nich nie wpłynęła na zmianę ustaleń dochodzenia.
- (92) Aby zapewnić prawidłowe stosowanie ceł antydumpingowych, poziom cła rezydualnego powinien mieć zastosowanie nie tylko wobec eksporterów niewspółpracujących, ale także wobec tych przedsiębiorstw, które nie dokonywały żadnego wywozu podczas OD. Jednakże te ostatnie przedsiębiorstwa, jeżeli spełniają wymagania art. 11 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia podstawowego,

⁽¹⁾ European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H, Office: N105 04/092
1049 Bruxelles/Brussel,
BELGIQUE/BELGIË

wzywa się do złożenia wniosku o dokonanie przeglądu, na podstawie tego artykułu, w celu indywidualnego zbadania ich sytuacji.

10.3. OSTATECZNE POBRANIE CEŁ TYMCZASOWYCH

- (93) W świetle ustalonych wielkości marginesów dumpingu oraz poziomu szkody wyrządzonej przemysłowi unijnemu uznaje się za konieczne dokonanie ostatecznego pobrania, do wysokości kwoty ostatecznie nałożonego cła, kwot zabezpieczonych w postaci tymczasowego cła antidumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych. Jeżeli cła ostateczne są niższe od ceł tymczasowych, zabezpieczona tymczasowo kwota przekraczająca ostateczną stawkę ceł antidumpingowych powinna zostać zwolniona.

11. ZOBOWIĄZANIA

- (94) Jeden producent eksportujący z Indii i dwaj producenci eksportujący z Chińskiej Republiki Ludowej zaoferowali zobowiązania cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (95) Produkt objęty postępowaniem wykazywał w ostatnich latach znaczne wahania cenowe, a zatem nie jest produktem odpowiednim dla ustalania zobowiązań w zakresie stałych cen. Aby przezwyciężyć ten problem, indyjski producent eksportujący zaoferował klauzulę indeksacyjną, jednak bez określenia odpowiedniej ceny minimalnej. W związku z tym należy zauważyć, że nie można było ustalić bezpośredniego związku między fluktuacją cen produktu i głównego surowca i dlatego indeksacji nie uznaje się za właściwą metodę. Ponadto poziom współpracy tego przedsiębiorstwa w całym dochodzeniu i ścisłość przedstawionych przez nie danych budziły zastrzeżenia. Komisja nie była zatem w zadowalającym stopniu przekonana, że wypełnianie zobowiązania tego przedsiębiorstwa może być skutecznie kontrolowane.

- (96) Poza tym w odniesieniu do producentów eksportujących w ChRL ustalono w dochodzeniu, że istnieją różne typy produktu objętego postępowaniem, których nie da się łatwo od siebie odróżnić i które różnią się znacznie pod względem cen. Jedna cena minimalna na wszystkie typy produktu, zaoferowana przez jednego z chińskich producentów eksportujących, nie usunęłaby zatem szkodliwych skutków dumpingu. Ponadto obaj producenci eksportujący z ChRL objęci postępowaniem są producentami różnych typów innych produktów chemicznych i mogą sprzedawać te produkty wspólnym klientom w Unii Europejskiej poprzez powiązane przedsiębiorstwa handlowe. Stwarzałyby to poważne ryzyko wzajemnej kompensacji i sprawiłoby, że skuteczna kontrola wypełniania zobowiązania byłaby niezwykle trudna. Różne ceny minimalne zaproponowane przez innego chińskiego producenta eksportującego również sprawiłyby, że kontrola byłaby niewykonalna z powodu trudności związanych z rozróżnianiem różnych typów produktu. Z uwagi na powyższe ustalenia uznano, że nie można przyjąć zaoferowanych zobowiązań,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antidumpingowe na przywóz kwasu szczawiowego w postaci dihydratu (numer CUS 0028635-1 i numer CAS 6153-56-6) lub w postaci bezwodnej (numer CUS 0021238-4 i numer CAS 144-62-7), w roztworze wodnym lub nie, obecnie objętego kodem CN ex 2917 11 00 (kod TARIC 2917 11 00 91) i pochodzącego z Indii i z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka ostatecznego cła antidumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wyprodukowanych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Stawka cła antidumpingowego %	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Punjab Chemicals and Crop Protection Limited	22,8	B230
	Star Oxochem Pvt. Ltd	31,5	B270
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	43,6	B999
ChRL	Shandong Fengyuan Chemicals Stock Co., Ltd; Shandong Fengyuan Uranus Advanced Material Co., Ltd.	37,7	B231
	Yuanping Changyuan Chemicals Co., Ltd	14,6	B232
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	52,2	B999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi być zgodna z wymogami określonymi w załączniku. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) nr 1043/2011 zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające kwotę ostatecznych ceł antydumpingowych zostają zwolnione.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 kwietnia 2012 r.

W imieniu Rady

N. WAMMEN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 3, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, w następującej formie:

- 1) Imię i nazwisko oraz funkcja pracownika podmiotu, który wystawił fakturę handlową.
- 2) Oświadczenie o następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) kwasu szczawiowego sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (kod dodatkowy TARIC) w (państwo, którego dotyczy postępowanie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”.

Data i podpis
